

РЕШЕНИЕ

№ 43070

гр. София, 22.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 27.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **5305** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във връзка с чл.68, ал. 6 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на З. Б. С., ЕГН [ЕГН], чрез адв. М., срещу Заповед № 3286з-1532/14.04.2025г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ за отказ за снемане на полицейска регистрация №6312/28.08.2017г. по описа на 07 РУ - СДВР.

В жалбата се сочи, че оспорващият е реабилитиран по право с довод, че реабилитацията е основание за заличаване на полицейската регистрация, в тази връзка изтиква, че осъждането е за инцидентна проява, няма предходни осъждания и висящи дела и било очевидно, че съхранението на неговите лични данни не е необходимо за целите на обработването им. Доводите - две изречения за необходимост правоохранителните органи да разполагат със специфични данни с оглед чл.8, ал.1 и чл. 6, ал 1 ЗМВР са определени като общи фрази. Изрично се позовава на постановеното с Решение от 20.01.2024г. на Съда на ЕС по преюдициално дело С-118/222, който цитира в жалбата. Счита, че "аргументите" в оспорената заповед, или по-точно от липсата на такива конкретни за З. С., можело да се направи извод, че съхранението на личните му данни не е необходимо.

В съдебно заседание оспорващият не е представляван.

Ответникът - директор на ГДНП в писмени бележки от юрк. М., оспори жалбата изцяло, претендира законосъобразност на оспорената заповед на всички основания. Позовава се на съображения 67 и 68 от решението по дело С-118/22 на СЕС. Без да посочва конкретна разпоредба се позовава на Директива (ЕС) 2016/680 на ЕП и на Съвета от 27.04.2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните

органи за целите на прекратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, и относно свободното движение на такива данни и за отмяната на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета Изрично се предвиждало, че директивата не възпрепятства държавните членки да определят операции по обработване и процедури за обработване на лични данни в национални правила за наказателно правните процедури във връзка с обработването на лични данни от съдилища и други съдебни органи, по-специално на лични данни, съдържащи се в съдебно решение или документация, свързани с наказателни производства. Изтъква се във връзка с цитираните две разпоредби на ЗМВР, че компетентните органи следвало да разполагат с данни за лицето от полицейската регистрация, необходими за установяване на връзки между различни разкрити престъпления и извършване на превенция на деяния, опасни за обществото.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доводите и възраженията на страните, от фактическа и правна страна прие за установено следното:

С оспорената по делото Заповед № 3286з-1532/14.04.2025г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ за отказ за снемане на полицейска регистрация №6312/28.08.2017г. по описа на 07 РУ - СДВР във връзка със заявление (вх. № 328605- 60/1 5.05.2023 г. по описа на ГДНП) от З. Б. С.. ЕГН [ЕГН], съдържащо искане за достъп и заличаване на лични данни обработвани в информационните фондове на МВР.

Оспорената по делото заповед е издадена в изпълнение на решение № 4527 от 11.02.2025 г. на АССГ по адм. дело № 9665/2023 г., влязло в сила на 28.02.2025 г. Със съдебното решение е постановена отмяна на заповед рег. № 3286з-2819/07.08.2023 г. на директора на ГДНП за отказ за снемане на полицейска регистрация № 6312/28.08.2017 г. на 07 РУ - СДВР. извършена на З. С. за престъпление по чл. 316. вр. чл. 308 от НК по ДП № 15069/2017 г. на 07 РУ-СДВР. След отмяната съдът върнал делото преписка на ГДНП за ново произнасяне по заявление вх. № 328605-60/15.05.2023 г. по описа на ГДНП, при спазване дадените в мотивите на решението указания по тълкуване и прилагане на закона.

За да издаде процесният отказ, в мотивите на спорната по делото Заповед № 3286з-1532/14.04.2025г. на директор на ГДНП, е обсъдил, че издаването на отменената със цитираното съдебно решение заповед е издадена въз основа на мотивирано предложение на директора на СДВР с рег. № 51 Зр-70151/12.07.2023 г., в ГДНП, както и мотивите - свързани само с осъждането на оспорващия. За произнасянето по заявлението с процесната заповед са изложени данни във връзка с деянието и осъждането на оспорващия, а именно:

Полицейската регистрация на З. Б. С. е извършена за престъпление по чл. 316, вр. чл. 308 от НК, по ДП № 15069/2017 г. на 07 РУ - СДВР, пр. пр. № 16342/2017 г. на СРП. Образовано е НОХД № 11730/2017 г. по описа на СРС, като с протоколно определение от 28.09.2017 г., постановено по НОХД № 1 1730/2017 г., влязло в сила на 28.09.2017 г., Софийският районен съд (СРС), НК, 96-ти състав, одобрява постигнатото споразумение по силата на което З. Б. С. се признава за виновен в това, че на 14.07.2016 г. в [населено място]. [улица] сградата на Отдел „Пътна полиция“ (ОПП) - СДВР съзнателно се ползвал пред системен оператор в ОПП - СДВР от неистински официален документ за завършено образование - свидетелство за основно образование серия А-95, № 0049289, рег. № 12/20.09.1995 г., издадено на името на З. Б. С., на който е придаден вид, че е издаден от директора на ОУ „Св. Св. К. и М.“ в [населено място], общ. Р., като от него за самото съставяне не може да се търси наказателна отговорност - престъпление по чл. 316, вр. чл. 308, ал. 2. вр. ал. 1 от НК. С оглед постигане целите на наказанието по чл. 36 от НК и на основание чл. 384. вр. чл. 381 и следв. от НПК, страните се споразумяват на подсъдимия З. Б. С. да бъде

наложено при условията на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „б“ от НК, вр. чл. 42а, ал. 3, т. 1, вр. ал. 2, т. 1 и т. 2 от НК. наказание „пробация“ със следните пробационни мерки: „задължителна регистрация по настоящ адрес“, за срок от 8 (осем) месеца, с периодичност - два пъти седмично; „задължителни периодични срещи с пробационен служител“ за срок от 8 (осем) месеца.

Изрично в оспорената по делото заповед е прието, че на основание чл. 88а, ал. 1 от НК, З. Б. С. е реабилитиран по НОХД № 1 1730/2017 г. по описа на СРС.

Въз основа на горното е формиран извод, че "Прекратяването на делото при сключване на споразумение не е сред лимитативно изброените основания за снемане на полицейска регистрация по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. включително и при реабилитация."

Цитирана е електронна справка за съдимост от 27.03.2025 г., представена по делото и според която З. Б. С. е признат за виновен и осъден по НОХД № 11730/2017 г. на СРС за престъпление по чл. 316. вр. чл. 308, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, извършено от него виновно, при форма на вината „пряк умисъл“ по смисъла на чл. 11, ал. 2 от НК, в която връзка органът се е позовал на посоченото в протоколното определение на СРС и което се установява от съдържанието му – л. 27 и сл. от делото, че С. съзнателно се е ползвал от неистински официален документ с цел да удостовери завършено основно образование.

Изводите на органа са, че "в случая е налице необходимост правоохранителните органи да разполагат със специфичните данни за лицето, събрани чрез способа на полицейската регистрация, включително при извършване на тяхната оперативно-издирвателна дейност" , посочено е също, че данните са необходими за установяване на връзки между различни разкрити престъпления и извършване на превенция на деяния, опасни за обществото.

Отказът, да бъде с процесната заповед е постановен на правно основание чл.68, ал.6 ЗМВР, както и съображение 21 от Директива (ЕС) 2016/680, както и съображения 52, 61 и 68 от решението на Съда на ЕС по дело C-118/22.

Данните за осъждането на З. С. се установяват от протокола по нохд № 11730/2017г. на СРС – л. 27 и сл. от делото.

Жалбата е депозирана в съда на 02.05.2025г.1 представен е екземпляр отп заповедта с отбелязване за връчване а 29.04.2025г., с оглед на което жалбата е в срок и съдът дължи произнасяне по същество.

За компетентността на директора на ГДНП да издаде оспорената заповед, е представена Заповед № 8121-267/10.03.2015г. на министъра на вътрешните работи, съгласно която директорът на ГДНП е оправомощен на основание чл.68, ал.6 вр. чл. 29, ал.1 и чл.33, т. 9 ЗМВР да издава заповеди за снемане на полицейската регистрация.

При така установеното по фактите , съдът формира следните правни изводи:

Жалбата по делото е процесуално допустима и съдът дължи разглеждането ѝ по същество.

Предвид представената Заповед № 8121-267/10.03.2015г. на министъра на вътрешните работи, то директорът на ГДНП е компетентен да издава откази за снемане на полицейска регистрация по чл.68, ал.6 ЗМВР да издава заповеди за снемане на полицейската регистрация и оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена в писмена форма, съдържа от формална страна подробни фактически основания, както и правни такива, от формална страна са изложени мотиви - подробни данни за

основанията на полицейската регистрация и изпълнителното деяние на оспорващия, изложени са и данни за съдебна реабилитация по чл. 88а, ал.1 НК по нохд 11730/2017г. на СРС за което с жалбата се претендира, че съставлява основание за заличаване на полицейската регистрация на оспорващия.

Спорът по делото е по приложението на закона, не е налице спор по факти.

Българската държава е транспонирала Директива 2016/680 с разпоредбите на Закона за защита на личните данни(ЗЗЛД) - видно от чл.1, ал.2 и от § 1а. от ЗЗЛД ("и въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета (ОВ, L 119/89 от 4 май 2016 г.)." В ЗЗЛД се съдържа специална Глава осма "Правила за защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване“.

Що се касае до полицейската регистрация, съгласно чл. 68, ал. 1 ЗМВР, полицейските органи извършват полицейска регистрация на лица, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер. Органите на досъдебното производство са длъжни да предприемат необходимите мерки за извършване на регистрацията от полицейските органи. Полицейската регистрация е вид обработване на лични данни за лицата по ал. 1, която се осъществява при условията на този закон (чл. 68, ал. 2). Според чл. 68, ал. 3 ЗМВР, за целите на полицейската регистрация полицейските органи: събират за лицата личните им данни, посочени в чл. 18 от Закона за българските лични документи (т. 1); дактилоскопират и фотографират лицата (т. 2); изземват образци за ДНК профил на лицата (т. 3). Според чл. 68, ал. 6 ЗМВР, полицейската регистрация се сменя въз основа на писмена заповед на администратора на лични данни или на оправомощени от него длъжностни лица служебно или след писмено мотивирано искане на регистрирания, когато: регистрацията е извършена в нарушение на закона (т. 1); наказателното производство е прекратено с изключение на случаите по чл. 24, ал. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс (т. 2); наказателното производство е приключило с влязла в сила оправдателна присъда (т. 3); лицето е освободено от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание (т. 4); лицето е починало, като в този случай искането може да бъде направено от неговите наследници (т. 5). Редът за извършване и снемане на полицейската регистрация се определя с наредба на Министерския съвет (чл. 68, ал. 7) - Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация /НРИСПР/, Обн., ДВ, бр.90/31.10.2014 г., в сила от 17.11.2014 г. Съгласно чл. 2, ал. 1 НРИСПР, полицейската регистрация е дейност по обработване на лични данни на лицата по чл. 3, която се осъществява при условията на Закона за Министерството на вътрешните работи с цел защита на националната сигурност, противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Данните от полицейската регистрация се съхраняват и обработват в информационните фондове на Министерството на вътрешните работи.

В казуса по делото оспорващият с подаването на заявлението от 15.05.2023г., е упражнил както права по ЗЗЛД, така и по чл.68 ЗМВР, доколкото е подал бланкетно заявление, с което иска предоставяне на достъп до всички негови данни и да бъдат заличени всички негови лични данни, обработвани в документални информационни фондове, в това число и Полицейски регистър.

При разграничаване на двете производства - по реда на ЗЗЛД и по реда на чл.68 ЗМВР то следва, че процесният отказ касае единствено заличаване на полицейската му регистрация - основанието по чл. 68, ал. 6 ЗМВР, за която без съмнение са приложими принципните положения по Директивата.

Безспорно е, че в настоящия случай не е налице нито едно от посочените в чл. 68, ал. 6 от ЗМВР основания за снемане на полицейската регистрация на жалбоподателя. Съгласно чл. 1, § 1 от Директива 2016/680, тази директива установява правилата във връзка със защитата на физическите лица по отношение на обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване. Поради това полицейската регистрация на лице, доколкото се основава на данните за извършено престъпление и осъждането му и посоченото по-горе за данните, които се събират, съхраняват и обработват за такива лица, то попада в приложното поле на тази директива, съответно законосъобразността на процесната заповед следва да се преценява с оглед на относимите разпоредби на директивата.

С диспозитива на решението по дело С-118/22 г. СЕС постановява, че чл. 4, § 1, букви в) и д) от Директива 2016/680, разглеждан във връзка с чл. 5 и чл. 10, чл. 13, § 2, буква б) и чл. 16, § 2 и § 3 от тази директива и в светлината на членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване.

Съгласно чл. 4, § 1, буква в) от Директивата държавите членки трябва преди всичко да гарантират, че личните данни са подходящи, относими и не надхвърлят необходимото във връзка с целите, за които данните се обработват. Тази разпоредба изисква държавите членки да спазват принципа на "свеждане на данните до минимум" с оглед спазване на принципа на пропорционалност. По силата на чл. 4, § 1, буква д) от същата директива държавите членки трябва да гарантират също така, че тези данни се съхраняват във вид, който позволява идентифицирането на субектите на данни за период не по-дълъг от необходимия за целите, за които те се обработват. В чл. 5 от Директивата е предвидено конкретно задължение за държавите членки да определят подходящи срокове за изтриването на лични данни или за извършването на периодична проверка на необходимостта от тяхното съхранение. В чл. 8 от Директивата е установен принципът за законосъобразност на обработването, съгласно който то следва да се извършва въз основа на правото на Съюза или правото на държава членка и в изпълнение на задача, с която се преследват целите, посочени в чл. 1, § 1 от същата директива.

Съдът на ЕС в решението по дело С-118/22 на СЕС разглежданото решение в обобщение по т. 54- 56 приема следното: признава необходимостта от съхраняване на данни за полицейската регистрация след осъждането на лицата и дори след заличаването на осъждането от регистър за съдимост и отмяна на последиците от осъждането, предвид възможността тези лица да са замесени в

престъпления, различни от тези, за които са били осъдени, или обратно, да бъдат оневинени чрез сравняване на данните, съхранявани от тези органи, с данните, събрани при разследването на другите престъпления; подобно съхранение на данни може да допринесе за постигането на целта от общ интерес във връзка със съображение 27 от Директивата;. посочените данни по принцип могат да се считат за подходящи и относими във връзка с целите, за които данните се обработват, по смисъла на член 4, параграф 1, буква в) от Директива 2016/680. Според приетото в същото решение по т. 45 и т. 70, то чл. 5 от Директива 2016/680 оставя на държавите членки да решат дали да определят срокове за изтриването на личните данни или за периодичната проверка на необходимостта от съхранението им. Подходящите срокове за такава периодична проверка трябва (в съответствие с чл. 4, параграф 1, букви (в) и (д) от тази директива и в светлината на чл. 52, параграф 1 от Хартата) в крайна сметка да позволяват изтриване на разглежданите данни, когато съхранението ми вече не е необходимо.

По националното право за целите на полицейската регистрация не са установени законодателно подходящи срокове нито за периодични проверки, нито за заличаване на полицейската регистрация в контекста на чл. 5 от Директива 2016/680. Въпреки това, в контекста на цитираните изисквания по Директивата, в рамките на всяко производство по реда на по реда на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР във връзка с чл. 18 от Наредбата за извършване и снемане на полицейска регистрация, компетентният административен орган следва да извърши **проверка за необходимостта от обработване на лични данни на заявителя в съответните хипотези, към датата на инициране на производството**. Отказът за снемане на полицейска регистрация ще бъде незаконосъобразен, ако не е извършена проверка за необходимостта от съхранение на данните в съответствие с чл. 4, § 1, б. "в" и "д" от Директива 2016/680. Едва след извършване на тази преценка органът може да даде отговор на въпроса необходимо ли е обработката на лични данни да продължи да бъде осъществявана или следва полицейската регистрация на лицето да бъде снета, респективно ограничена. В този смисъл е и установената съдебна практика - например решение № 5668 от 30.05.2025 г. по адм. д. № 998/2025 г., V отд. на Върховния административен съд.

За целите на тази проверка органът следва да съобрази: характера и тежестта на престъплението, за което е осъдено лицето; настъпилата реабилитация; дали в срока от извършване на престъплението до настъпилата реабилитация лицето е извършило друго престъпление и дали то е от общ характер; както и данните за личността на лицето, респ. **рискът, който то представлява**. Следва да бъде извършена съпоставка на важността на преследваната с полицейската регистрация цел в конкретния случай и спрямо конкретното лице (субект на данни) и тежестта на ограничението за упражняване на съответни права, включително правото на изтриване/заличаване на съхраняваната за лицето информация (т. 67 във

връзка с т. 62 и т. 69 от решението по дело С-118/22 г. на СЕС), **в контекст на баланса между обществения интерес, обосновава необходимостта правоохранителните органи да разполагат със специфични данни за лицето, събрани чрез способа на полицейската регистрация.** Само при установен превес на обществения интерес към момента на извършената проверка над правото на субекта на данни да бъдат заличени съхраняваните данни, щом съхранението им вече не е необходимо, законосъобразно ще бъде постановен отказ за снемане на полицейска регистрация.

Що се касае до реабилитацията, то тя заличава осъждането и отменя за в бъдеще последиците, които законите свързват със самото осъждане (чл. 85, ал. 1 НК), но не е абсолютно основание за снемане на полицейската регистрация, която следва да разглежда не от гледна точка на последиците от осъждането, а от гледна точка на обработването на лични данни за целите на противодействие на престъпността и опазване на обществения ред. Само на основание изтеклият период от извършване на деянието не може да се преценява отпаднала необходимост от специфичните данни за осъденото лице за целите на оперативно-издирвателната дейност по чл. 8, ал. 1 ЗМВР, осъществявана на основание чл. 6, ал. 1, т. 1 ЗМВР.

В оспорената заповед органът се е позовал на съображение 67 от решението на СЕС, като видно от преписката и от мотивите са извършени действия по чл. 19, ал. 6 от Наредбата за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация. Изложени са подробни мотиви за установените данни за извършеното престъпление и личността на извършителя, основани на акта за наказателния съд. Преценени са естеството и тежестта на престъплението, за което лицето е осъдено, контекстът, в който е извършено, профила на осъденото лице, изрично е посочено констатираното от наказателния съд, че С. съзнателно се е ползвал от неистински официален документ с цел да удостовери завършено основно образование. Въз основа на тези данни е формиран извод за необходимост от продължаване на полицейската регистрация.

Видно от чл. 308, ал. 2 НК, по който е квалифицирано извършеното от С. - стр. 4 от протокола по нхд 11730/2017г. на СРС, за престъплението е предвидено наказание "лишаване от свобода" до 8 г.

Следователно, се касае за тежко престъпление по смисъла на чл. 93, т. 7 НК. Поради високата степен на обществена опасност на деянието, за което е осъден З. С., определя личността на осъдения като рискова за обществото по отношение на противодействието на престъпността и опазването на обществения ред. Този извод не се променя от настъпилата реабилитация по право, а съществуването на полицейската регистрация не може да се определи като прекомерно или неоправдано засягане на личния интерес на осъденото лице, противопоставимо на целта за защита на обществения интерес, тъй като се касае за съдено за тежко престъпление лице е оправдано от гледна точка на обществения интерес.

Както се посочи, оспорващият не е подал мотивирано заявление за заличаване на полицейската му регистрация. Само изтекъл период от време от осъждането не е достатъчен за да се приеме, че е отпаднала необходимостта от идентифицирането му, от съществено значение са данните за самоличността му и извършеното от него тежко престъпление с висока степен на обществена опасност.

По изложените съображения съдът приема, че оспореният акт е законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Заявеното искане за присъждане на разноски - в писмени бележки, докладвани в съдебното заседание, съдържащи списък за разноски -и искане за разноски в размер на 300 лв. във вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, следва да бъде уважено, но до минималния размер на възнаграждението, посочен в същата разпоредба - 200 лв.

На основание изложеното и чл.172 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. Б. С., ЕГН [ЕГН], чрез адв. М., срещу Заповед № 3286з-1532/14.04.2025г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ за отказ за снемане на полицейска регистрация №6312/28.08.2017г. по описа на 07 РУ - СДВР.

ОСЪЖДА З. Б. С., ЕГН [ЕГН], **ДА ЗАПЛАТИ** по бюджета на Главна дирекция „Национална полиция“ сумата от 200 (двеста) лева за разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му, преписи да се изпратят на страните.

Съдия: